

Fejl paa begge Sider. Men først og fremmest er der Fejl fra Rigsdagens Side, idet den har vedtaget det Forslag, der blev fremsat af den daværende Minister, Hr. Keiser-Nielsen. Jeg vil haabe — og der er for Resten mange andre, der vil haabe det samme —, at Resultatet af denne lange — og mange synes maaske lidt hensigtsløse — Debat, vi har ført om denne forholdsvis lille og i Realiteten afgjorte Sag, vil blive, at der ud af den gror Interesse for økonomisk Fremfærd med, hvad Staten har med at gøre, i dette Tilfælde altsaa først og fremmest Byggearbejder. Kan den højtærede Minister gøre noget godt i den Retning, saa skal alt være tilgivet, saa skal jeg staa fuldt ud ved den højtærede Ministers Side.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pitzner i, at alting naturligvis skal have en Ende, ogsaa denne Diskussion her; og jeg forstaa ogsaa, hvorfor det ærede Medlem Hr. Pitzner, navnlig overfor den højtærede Undervisningsminister, ikke kom ind paa Sagens Kærne, men mere holdt sig til de almindelige Betragtninger, thi saglig var det ærede Medlem Hr. Pitzner jo paa ingen Maade. Derimod maa man nok sige, at det ærede Medlem var morsom, og det er vel et Spørgsmaal, om man ikke bør henstille til Formanden under denne lange og slidsomme Finanslovdebat at opfordre det ærede Medlem Hr. Pitzner til i hvert Fald een Gang om Dagen at tage Ordet, saa bliver det ikke alt for kedeligt. Det ærede Medlem udtaler, at han skønner selv om, hvem han vil tale med, naar han kommer til Randers. Det er naturligvis rigtigt, at han selv skønner om, hvorvidt han skal hente sine Oplysninger hos Arkitekterne og ikke hos et Medlem af den Forening, han er Formand for. Men om Haandværkerne i Randers er enige med ham i hans Fremgangsmaade, bliver et stort Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner kunde forleden ikke citere mig rigtigt, skønt han stod med Fortrykket i Haanden. Hvordan skulde han saa kunne citere rigtigt i Dag, da Fortrykket med min Tale i Aftes endnu ikke foreligger? Naar jeg omtalte Faarene, var det kun en Fortsættelse af det ærede Medlems Tankerække, det ærede Medlems Billedsprog, da han talte om, at et af hans Faar var kommet op at køre. Og nu kan det ærede Medlem altsaa læse, naar Fortrykket kommer, og saa vil han se, hvem

mine Udtalelser var møntet paa, og jeg haaber, det maa bekomme ham vel. Til Slut skal jeg sige, at jeg nærer fremdeles den Anskuelse, at det ærede Medlem er et af dette høje Tings allermest elskværdige Medlemmer personlig set; og naar han nu mener ikke at kunne gengælde denne Følelse, saa maa jeg finde mig i ogsaa i Fremtiden at bære paa denne haabløse Kærlighed til det ærede Medlem.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Det glædede mig i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. Pitzner var enig i det allermeste af det, jeg fremførte, baade da jeg havde Ordet første Gang, og — i noget mindre Grad — i det, jeg fremførte, da jeg sidste Gang havde Ordet. Jeg anerkender i høj Grad den Flid og den Dygtighed, som det ærede Medlem lægger for Dagen i de Sager, som han har med at gøre. Og jeg vil ingenlunde være med til at benægte, at en ikke specielt sagkyndig ved en betydelig Flid kan erhverve sig Indsigt i saadanne Sager, og jeg ved, at det ærede Medlem altid gør sig Anstrengelse i den Retning. Men derfra og saa til at kunne føre et Forsvar overfor den Kritik, som jeg havde rettet, saaledes som det ærede Medlem har forsøgt det, er der et langt Spring. Naar det ærede Medlem mener, at jeg havde taget fejl i det, jeg læste op, vil jeg paastaa, at jeg har læst det, der staar i Rigsdagstidende. Det, jeg læste, staar som et særligt Punktum, og jeg maatte gaa ud fra, at den oplæste Udtalelse angik Sagen i al Almindelighed, da der netop i samme Periode staar, at man ikke vil beskyldte det ærede Medlem for Ødselhed. Naar nu det ærede Medlem mener, at Udtalelsen kun tager Sigte paa en Enkelthed ved den paagældende Bygning, maa jeg naturligvis tro det ærede Medlem. Men for øvrigt er hele det ærede Medlems Tale i denne Sag et stærkt Forsvar for alt, hvad der er gaaet for sig derovre, og derfor maatte baade jeg og sikkert ogsaa alle ærede Medlemmer tro, at det, der var foregaaet derovre, var saare vel, i hvert Fald efter det ærede Medlems Mening. Og saaledes er da ogsaa hans Tale i det store og hele forstaaet af Pressen rundt i Landet.

Naar det ærede Medlem siger, at det var tvivlsomt, om Byggeudvalgets Besparelser altid var heldige, og her kun anfører det ene: Betonen i Kælderen i Stedet for Terrazzogulv, skal jeg sige, at Betongulvet